

LEO BURNETT TARA

ancelarije Leo Burnett-a. Akaunti užurbano kuckaju na tastaturama, odgovaraju na poslednje mejlove i koriste 110% onog dela moždane mase koja je zadužena za organizaciju i multitasking. Dizajneri crpe svoje kreativne talente i unose završne izmene na vizuelnim rešenjima. Kopirajteri na brejnstorminzima u moru ideja biraju one koje će najbolje preneti poruku nekog brenda.

Agencija Leo Burnett odvajkada je imala čast da u svojim timovima okuplja zanimljive ljude najrazličitijih profesija. Tu su književnici, ekonomisti, fotografi, grafički dizajneri, lingvisti, arhitekta, marketinški stručnjaci, umetnici, muzičari, pa čak i profesionalni vaterpolisti. Svojim znanjem i iskustvom međusobno se dopunjuju i zajedno stvaraju kretivne ideje koje inspirišu druge. Ovog puta je brif bio neobičan. Akaunti i kreativci Regionalnog tima na tri dana treba da zamene konferense netaknutom prirodom, fotelje bungalovima, a olovke veslima i spuste se neukrotivom rekom Tarom. Oberučke smo prihvatili zadatak i krenuli u avanturu!

Započeli smo putovanje s parkinga Leo Burnett-a u Beogradu i iskoristili sunčan dan da se spustimo do Republike Srpske. Za sobom smo ostavili Višegrad, svima blizak iz školskih lektira, i bacivši pogled na Drini ćupriju, polako ali sigurno stigli do kranje destinacije: kampa Hum.

Doček je bio više nego srdačan. Ovali s toplom, slasnom domaćom teletinom krasili su trpezu, a za ekipu savesniju od većine mesoždera, našao se vegetarijanski meni sa šarenolikim povrćem. Izmorena od puta, ali svejedno vidno raspoložena i energična ekipa tima, do kasnih večernjih sati opuštala se na verandi kampa uz domaće specijalitete i ukusne voćne rakije, karakteristične za to podneblje.

Okružene tamom noći i nesvesne kakvo ih iznenađenje čeka ujutru, i poslednje noćne ptice povukle su se u ušuškanu, a opet savršeno opremljene sobe sa kupatilima, kako bi se odmorile za sutrašnji poduhvat.

Buđenje! Otvorili smo oči i udahnuli svež i hladan planinski vazduh koji daje energiju za nove izazove. S prozora se videla leva strana najdubljeg kanjona u Evropi i drugog po redu u svetu, odmah iza Velikog kanjona reke Kolorado. Gorostasna planina uzdizala se kao zid do neba i podsećala da je čovek premali pred velikim i neverovatnim prirodnim lepotama.

Ekipa se okupila na verandi. Jutarnji smeh i dobro raspoloženje nije izostalo ni na sekund. Domaćin nam je poslužio obilan i jak doručak da bismo imali snage za veslačke napore pred nama. Svi smo dobili punu opremu od organizatora. Uz male poteškoće sa nalaženjem odgovarajuće veličine ronilačkog odela, pojedini su morali da zadržu vazduh na trenutke kako bi uleteli u zategnute kostime. Petnaestak minuta kasnije, bili smo opremljeni od glave do pete, to jest od kacige do specijalne obuće za rafting.

Nakon polučasovnog truckanja u terenskim džipovima i prelaska iz Republike Srpske u Crnu Goru, stigli smo na polaznu tačku našeg spusta. Podelili smo se u dva tima, udahnuh duboko i gurnuli čamce u vodu.

Konačno je kucnuo čas da zajedničkim snagama savladamo izazov pred nama i ukrotimo ovu neobuzdanu lepoticu. Čim smo dohvatili vesla, svako je zaveslao u sopstvenom ritmu, poput usamljenog Indijanca u kanuu. Bilo je jasno da ćemo prvo morati da naučimo da sinhronizovano veslamo i pratimo komande skipera. Ubrzo smo svi timski ujednačili ritam. Skoro svi, pošto je jedan član tima ipak ostao dosledan svom tempu i time postao nepresušan izvor šala na svoj račun.

Reka nas je testirala od početka. Brzaci su se redali jedan za drugim. Hladna rečna voda nas je već u prvih nekoliko minuta zapljusnula i otklonila sve tragove sumnje da će Tara biti iole blagonaklona prema gostima.

Atmosfera je bila sportska i uzburkana, a priroda oko nas očaravajuća. Tirkizna boja vode kroz koju su se prelamali sunčevi zraci nije se mogla naći ni na jednoj paleti boja bilo kog programa za obradu slika.

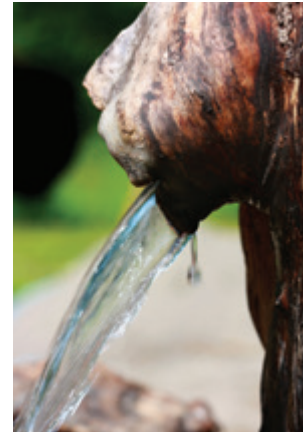
Odjednom se u daljini čula buka koja kao da je dolazila od bubnjeva koji najavljuju dolazak velikog plemenskog poglavice. Po rečima skipera pred nama su bili najveći i najburniji brzaci. Čvrsto smo zgrabili vesla i ustremili se ka talasima. Začas se sve zaljulalo, a ogromni talas nas preklopio. Sekundu posle, kad se sve sleglo, mesto kreativnog direktora zvrjalo je prazno. Talas koji nas je preklopio bio je toliko jak da ga je bacio ceo metar unazad. Neki su se začas uplašili, ali je on delovao kao najsrećniji čovek na svetu, željan da ga sledeći put talas baci i pet metara dalje. Kasnije smo saznali da je u tom času onaj kolega koji se nepokolebljivo držao svoje tehnike veslanja uspeo da primeti profesionalnog fotografa na obali i zauzme pozu za slikanje, dok je ostatak društva pokušavao da izvuče živu glavu.

Prepušteni avanturi nismo zaobišli ni čarobnu Pivu, pritoku Tare. Ušli smo nekih dvadesetak metara u njen tok da bismo se sklonili od divlje Tare i sačekali ostatak tima, koji je bio u drugom čamcu. Voda ispod nas bila je toliko čista da se činilo da čamac leti iznad rečnog dna.

Zajedno smo nastavili dalje i uskoro se iskricali na plažu u blizini kampa. Neumorni, ostatak večeri smo se zabavljali uz odbojku, pikado i badminton, okruženi krajolikom netaknute prirode. Vreme je letelo uz smeh, sabiranje utiska sa raftinga, prepričavanje doživljaja iz mlađih dana, kao i nezaobilaznu domaćinovu rakijicu od kajsije.

Ujutro smo posle doručka, nasmejani i punih baterija krenuli za Beograd.

Na putu nazad, setili smo se brifa s početka. Trebalo je da ojačamo timski duh, neustrašivo se prepustimo brzacima reke Tare, uživamo u avanturi, ali i da se još bolje upoznamo. Da van svakodnevnih zadataka, radnih kalupa i zatvorenih kancelarija ojačamo pijateljske veze koje ostaju i nakon radnog vremena. Da li je potrebno reći da smo na brif odgovorili u potpunosti? :)

Leo Burnett
RECOMMENDS

TARA
RAFTING
TEAM BUILDING
KAMP HUM
resortwrt.com